

Zs.05.965/55

P O S T A N O W I E N I E

Zgromadzenie Sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego dnia 23 listopada 1955r. w Warszawie na posiedzeniu niejawnym rozpoznało sprawę skazanych wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 14 marca 1953 r. w związku z postanowieniem Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 31 grudnia 1953 r.

1. KUKAWSKIEGO Mariana z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 w związku z art. 15 § 2 MKK na łączną karę piętnastu lat więzienia z karami dodatkowymi,
2. KRÓLA Franciszka z art. 86 § 2 KKWP, art. 7 MKK i art. 4 § 1 MKK na łączną karę piętnastu lat więzienia z karami dodatkowymi,
3. JONCA Erymanta z art. 86 § 2 KKWP i z art. 7 w zw. z art. 15 § 2 MKK na łączną karę dwunastu lat więzienia z karami dodatkowymi,
4. MAMAKA Stanisława z art. 86 § 2 KKWP, art. 7 MKK i z art. 4 § 1 MKK na łączną karę dwunastu lat więzienia z karami dodatkowymi,

W złożonym na korzyść skazanych wniosku rewizyjnym Prezes Najwyższego Sądu Wojskowego zarzucił, że skazanie wyżej wymienionych za zbrodnię szpiegostwa nie jest uzasadnione okolicznościami sprawy i wnosił o poprawienie kwalifikacji czynu skazanego Kukawskiego z art. 7 MKK na art. 6 p. 2 Dekretu z 26.10.1949 r., a odnośnie skazanych Król Jonca i Mamaka z art. 86 § 2 KKWP i art. 7 MKK na art. 86 § 2 KKWP.

Zgromadzenie Sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego po wysłuchaniu sędziego sprawozdawcy płk. Leopolda Poliksa i prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej ppłk. Orlińskiego Jana, który poparł wniosek rewizyjny, zważyło co następuje:

Sąd wyrokujący orzekł, że Kukawski dopuścił się szpiegostwa przez to, że będąc kierownikiem państwowego tartaku w Kamienicy przekazywał Makuszowi dokumenty zarządu tartaka, które zawierały wiadomości stanowiące tajemnicę państwową.

Z okoliczności sprawy wynika, że skazany Kukawski przynosił do swego mieszkania dokumenty zarządu tartaku, a Makusz, który mieszkał wówczas u Kukawskiego zapoznawał się z treścią tych dokumentów, które zawierały tajemnicę państwową. Nie ustalono jednak, że Makusz czytał wspomniane dokumenty za zgodą i wiedzą Kukawskiego.

Kontrrewolucyjna działalność tego ostatniego nie wykazuje momentów o szpiegowskim charakterze. Antypaństwowa organizacja, do której Kukawski należał, nie miała powiązań z obcym wywiadem.

Wprowadził Makusz polecił skazanym zbieranie wszelkiego rodzaju wiadomości i następnie powziął zamiar przesłania nagromadzonych wiadomości do amerykańskiej ambasady, ale brak w sprawie dostatecznych dowodów, że skazani Kukawski, Król, Jonca i Mamak wiedzieli o Makusz zamierze, który powstał w późniejszym czasie.

Dlatego czyn skazanego Kukawskiego nie wyczerpuje znamiona zbrodni z art. 7 M.K.K., lecz stanowi przestępstwo z art. 6 p. 2 Dekretu z 26.10.1949 r. o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej, gdyż Kukawski przynosząc dokumenty o charakterze tajemnicy państwowej do swego mieszkania, wykroczył przeciwko obowiązującemu zarządzeniu i skutkiem tego doszło do ich ujawnienia.

Brak również znamion szpiegostwa w czynach skazanych Króla, Jońca i Mamaka, którzy byli członkami kontrrewolucyjnej organizacji lecz nie mieli powiązań z obcym wywiadem, a przekazywane przez nich Kukawskowi informacje ze względu na ich małą wagę gatunkową i nieznaczną zasięg nie miały charakteru szpiegowskiego. Z tych powodów zastosowanie wobec skazanych Króla, Jońca i Mamaka przepisu art. 7 MKK nie było zasadne.

Wobec powyższego na podstawie art. art. 277, 278, 270 KKWP
Zgromadzenie Sędziów Najwyższego Sądu Wojskowego

p o s t a n o w i ę z o :

w uwzględnieniu wniosku rewizyjnego Prezesa Najwyższego Sądu Wojskowego zmienić w trybie nadzoru postanowienie Najwyższego Sądu Wojskowego zmienić w trybie nadzoru postanowienie Najwyższego Sądu Wojskowego z dnia 30 grudnia 1953 r. i wyrok wojskowego Sądu Rejonowego w Krakowie z dnia 14 marca 1955 r. w sposób następujący:

1. poprawić kwalifikację czynu, opisanego w punkcie 2 b/ sentencji wyroku, polegającego na tym, że Kukawski Marian, jako kierownik państwowego tartaku w Kamienicy przechowywał w swoim mieszkaniu urzędowe dokumenty przez co wykroczył przeciwko zarządzeniom władz wydanym dla ochrony tajemnicy państwowej skutkiem czego doszło do jej ujawnienia z art. 7 w związku z art. 15 § 2 MKK na art. 6 p. 2 dekr. z 26.10.1949r. i przyjmując ten przepis za podstawę wymiaru kary, wymierzoną za ten czyn karę złagodzenia pięciu lat więzienia.

2. poprawić kwalifikację czynu, opisanego w punktach 3 a/ i b/ sentencji wyroku w części dotyczącej skazanego Króla Franciszka z art. 86 § 2 KKWP i art. 7 MKK na art. 86 § 2 KKWP NK a karę wymierzoną Królowi Franciszkowi z art. 7 MKK uchylić;

3. poprawić kwalifikację czynu, opisanego w punktach 4 a/ i b/ sentencji wyroku w części dotyczącej skazanego Jońca Zygmunta z art. 86 § 2 KKWP i art. 15 § 2 w związku z art. 7 MKK na art. 86 § 2 KKWP, a karę wymierzoną Jońcowi Zygmuntovi z art. 15 § 2 MKK i karę łączną uchylić;

4. poprawić kwalifikację czynu opisanego w punktach 5 a/ i b/ sentencji wyroku w części dotyczącej skazanego Mamaka Stanisława z art. 86 § 2 KKWP i art. 7 MKK na art. 86 § 2 KKWP, a karę wymierzoną mu z art. 7 MKK uchylić.

Przewodniczący: podpis nieczytelny

Sekretarz Zgromadzenia: podpis nieczytelny

Pieczęć okrągła z Godkiem Państwowym Najwyższy Sąd Wojskowy.

Za zgodność:

Kierownik
Wojskowego

Balich Ryszard
kapitan